

LBRIS

We know
books

Jamie Tahsin & Matt Shea

LUMEA FRAȚILOR TATE

Patru ani de investigație în manosferă

Traducere din limba engleză de
HORIA GHIBUȚIU

Prefață de
LUIZA VASILIU și VICTOR ILIE



ZYX Books

<i>Prefață</i>	7
<i>Prolog</i>	11
I. Mașinăria Tate	17
1. Cum am luat legătura cu Andrew Tate	18
2. Visuri de videochat	42
3. Pune-ți sângele în mișcare	51
4. Legături de familie	74
II. În interiorul manoferei	89
5. Parteneri de antrenament	91
6. Discuții de luptă	115
7. Mărturii	138
8. Lumea Reală	156
9. Păstrați chitanțele	171
III. Bărbații din spatele bărbaților	191
10. Nenumăratele nume ale lui Iggy Semmelweis	193
11. Generali în războaiele culturale	214
12. La celălalt capăt	226
13. Mafia adevărată	238
14. Inculpat	243
<i>Epilog</i>	261
<i>Mulțumiri</i>	267
<i>Note</i>	269

— Sângerezi? Poate pentru că nu m-am adresat cum trebuie?*

Andrew Tate a rânjit batjocoritor către liderii din Camera sa de Război**. Campion la kickboxing, la 1,87 metri, tocmai îl pocnise în față pe Matt. Amândoi purtau mănuși de box, iar Matt participa ca voluntar. Dar fusese ademenit aici sub un fals pretext.

Eram într-o sală de lupte din București, unde Tate ne spusese că putem să-l filmăm în timp ce se antrenează.

— Puneți-vă mănuși, ne-a spus când am ajuns.

* În cultura machistă, atribuirea în mod greșit a unei identități de gen pune la îndoială masculinitatea unui bărbat (N. tr.).

** În original, *War Room*. Camera de Război e o încăpere a unui cartier general militar, unde sunt păstrate hărți care arată situația curentă a trupelor combatante. Potrivit lui Andrew Tate, Camera sa de Război e „o rețea globală, în care exemplare ale individualismului lucrează pentru a elibera omul modern de încarcerarea indusă de societate”, asigurându-le bărbaților „dezvoltarea fizică, mentală, emoțională, spirituală și financiară” (N. tr.).

Matt avea să primească o lecție care, după patru ani de investigații, ni se pare că reprezintă principiul filozofiei lui Tate: violența stă la baza oricărui lucru.

Membrii cercului apropiat al lui Tate se antrenau și ei. Sunetul pumnilor care loveau carnea era întrerupt când și când de un cronometru de box. În apropiere, bărbatul cu cel mai impunător fizic pe care îl văzuserăm vreodată îl pusese la podea pe un tânăr care intrase de curând în circuitul Camerei de Război, presându-l cu întregul corp în timp ce îi căra lovitură după lovitură. Ceilalți bărbați râdeau de acest spectacol. Uriașul era luptătorul profesionist UFC (Ultimate Fighting Championship) Luke Barnatt, alias „Bigslow”*. Avea 1,95 metri, două conopide uriașe pe post de urechi și o față sumbră, inexpressivă, ca un coif medieval. Mai târziu, când Matt l-a întrebat despre filozofia Camerei de Război, a spus: „Dacă ești în stare să ucizi pe cineva pe stradă – eu sunt, dar nu o fac, pot să mă stăpânesc –, atunci e mult mai bine decât să nu fii în stare și să nu o faci pentru că oricum nu poți. Eu cred că fiecare bărbat de pe planetă ar trebui să poată să meargă la război. Dacă noi doi intrăm într-un bar, crede-mă, eu sunt mult mai încrezător. Pentru că eu știu că pot să mă descurc în orice situație. Tu nu poți”.

Un alt bărbat, deși nu participa la violența din jurul său, părea extaziat în timp ce sorbea scena din priviri. Avea o barbă de vrăjitor și un trening din catifea, cu o piesă de șah din diamante pe spate, însemnul Camerei de Război.

Tate i-a spus lui Matt că mai are de îndurat zece runde. După ultimul pumn al lui Tate îi dăduse sângele, dar ar fi fost ridicol să renunțe – misiunea de a ne infiltra în cercul lui Tate ar fi luat imediat sfârșit. Cronometrul a pornit.

— Să-i dăm drumul, a spus Tate.

* În jargonul narcomanilor, „Bigslow” e cineva care a fumat, s-a injectat sau a tras pe nas suficiente droguri cât să ajungă într-o stare constantă de lentoare (N. tr.).

— Pot măcar să mă lupt cu cineva mai apropiat de greutatea mea?

— Sigur.

Dar s-a dovedit a fi o greșeală, pentru că, deși „Tig”, omul căruia Tate i-a făcut semn să se apropie, era mai scund decât Andrew, avea bicepsii mai mari decât capul lui Matt. Loviturile lui erau din ce în ce mai dure, până când un ultim croșeu de dreapta l-a făcut pe Matt să-și piardă cunoștința pentru o clipă, iar Jamie a fost nevoit să intervină, în timp ce Matt îi cerea lui Tig să se oprească.

— Mi-ai cerut să mă opresc, a spus Tig, dar, dacă ar fi fost o luptă de stradă, i-ai fi putut cere celuiilalt să se oprească?

Matt începea să învețe. În clipurile de promovare a Camerei de Război, peste imaginile cu bărbați care se antrenează la sporturi de luptă, fumează trabucuri și mănâncă friptură, se aude vocea din *off* a unui pseudo-sensei: „Viața e competiție. Competiția e violență. În multe forme moderne de competiție, am încercat să atenuăm aspectele violente. Să reproducem violența în modul cel mai civilizată. Există bărbați în toată firea care devin din ce în ce mai mari și mai puternici pentru a da coș sau gol”, continua vocea, plină de dispreț, „în loc să se rănească între ei”. Voia să spună că sportul e un lucru rău?

„Dar sentimentul e același. Vorbim de bărbați aflați în război cu alți bărbați, de o echipă învingătoare și o alta, învinsă. Cel mai mare, cel mai puternic, cel mai frumos copac a zdrobit în mod violent lăstarii din jur în căutarea resurselor. De fiecare dată când văd frumusețe, mă gândesc la lupta necesară pentru a o crea... Cu cât înțelegerea mea față de permanenta stare de război din univers devine mai complexă, cu atât mă simt mai fericit, mai mulțumit și mai liniștit. Ești făcut să lupți. Ești aici să suferi. Dacă nu faci nimic din toate astea, fie ești mort, fie ești invizibil. Dacă vrei ca oamenilor să le pese de tine, obișnuiește-te cu durerea. Dacă nu te lupți să devii un bărbat excepțional, ești un nimeni, iar femeile îți vor arăta asta: ai putea la fel de bine să nu existe.”

Dacă vrei să înțelegi interesul pe care Andrew Tate și Camera de Război l-au trezit în tineri, atunci trebuie să pornim chiar de aici. Bărbații doresc să cucerească. Dorința de a trece prin tot soiul de greutăți – fie că e vorba de a purta un război sau de a desfunda o țevă de scurgere – și de a ieși victorios este esențială pentru respectul de sine al multor bărbați. Acest lucru poate fi și sănătos, dar, în cazul bărbaților care sunt nesiguri pe ei, e periculos.

Ideile atrăgătoare ale lui Tate profită de nesiguranța bărbaților și de nevoia de a concura cu alți bărbați, în special pentru femei. Simțim asta când, de exemplu, un alt bărbat flirtează cu partenera noastră de față cu noi. Simțim cum un motor intern prinde viață; același motor care alimentează dorința sexuală și gelozia e alimentat de frica de alți bărbați. Asta simți când ți-e contestată masculinitatea.

Tate scoate la iveală aceste nesiguranțe și le atacă direct, spunându-le bărbaților că trebuie să depășească mai multe obstacole pentru a deveni mai buni. Primul pas este să-i cumperi cursurile – ca să devii membru al Camerei de Război trebuie să plătești 3 000 de lire sterline pe an, la momentul relatării noastre, în august 2022.

Însă Tate nu este doar un oportunist care exploatează tinerii pentru bani, asta nu explică pe deplin ascensiunea sa. Mulți bărbați se feresc să vorbească despre sănătatea mintală, un subiect atât de actual. Terapia și vulnerabilitatea emoțională nu funcționează pentru toată lumea. „Depresia nu există” este refrenul lui Tate. Unii bărbați ar prefera mai degrabă să se identifice cu războinicul Gînghis Han, luând cu asalt câmpiile proprii depresii, în loc să accepte greutățile inevitabile ale existenței și să caute ajutor.

Tate spune că viața modernă e prea confortabilă, că pentru a deveni un bărbat adevărat trebuie să treci prin suferință, asta îți va aduce succesul. Tate ar putea folosi această idee pentru a-i motiva pe bărbați să realizeze lucruri bune în viețile și

comunitățile lor. Dar, în lumea lui, lupta și violența sunt cele mai pure forme de cucerire, în timp ce femeile și banii sunt cele mai importante.

Acesta este punctul în care lucrurile devin periculoase. Antropologa Margaret Mead scria: „Fiecare societate umană cunoscută se bazează ferm pe modul în care un bărbat a învățat să-și exprime grija față de ceilalți. [...] Acest comportament, odată învățat, e fragil și poate dispărea destul de ușor în condiții sociale care nu îl mai încurajează să facă asta”^{*}.

Atunci când vulnerabilitățile noastre ies la suprafață, tindem să ne concentrăm și mai mult pe trăsăturile masculine tradiționale pentru a ne simți mai puternici. Ne judecăm pe noi înșine în funcție de cuceririle aparente ale bărbaților pe care îi idolatrizăm – în social media, în jocuri video și în filme. Mulți tineri se judecă pe ei înșiși în raport cu Andrew Tate. Toate acestea fac parte din planul său. Când te gândești că, în 2023, 47% dintre bărbații de 25 de ani din Marea Britanie încă locuiau cu părinții, comparativ cu doar 29% dintre femeile de aceeași vârstă, îți dai seama că există un sentiment pronunțat de inadecvare și de stimă de sine scăzută care poate fi exploatat de Tate¹.

Experiența neplăcută a lui Matt în Camera de Război, după ce a primit un pumn în față, i-a evidențiat propria inadecvare în ceea ce privește luptele fizice, dar, în mod ciudat – așa cum îi vor spune mai târziu mulți dintre fanii lui Tate –, milioane de tineri ar fi făcut absolut orice pentru a fi în locul lui.

Pe parcursul săptămânii următoare, am aflat pe pielea noastră cum imperiul lui Tate e construit pe ideea de a-i face pe bărbați să se simtă incompleți, ca apoi să le ofere soluții care presupun o și mai mare implicare în ideologia grupului. De asemenea, am descoperit și cum această condiționare îi poate face pe bărbați să devină periculoși.

^{*} Margaret Mead, *Male and Female*, William Morrow & Co., 1970, p. 189, 192 (N. a.).

Matt a ajuns să se confrunte cu propria masculinitate atunci când Andrew și fratele său, Tristan, l-au supus probelor psihologice și fizice din Camera de Război. Dar această călătorie interioară avea să se desfășoare în paralel cu o investigație despre frații Tate și Camera lor de Război, care până la urmă a scos la iveală mai mult decât o simplă mișcare de influențare a tinerilor spre atitudini sexiste.

În anii în care am făcut investigația despre Andrew Tate, el a devenit un nume cunoscut care, pentru mulți, definește o nouă eră a misoginiei. Însă în august 2022 puțini știau de Camera de Război. În schimb, îl știau pe kickboxerul anglo-american în vârstă de 36 de ani, devenit un influencer viral din cauza misoginiei exacerbate, ale cărui clipuri motivaționale, stil de viață opulent și opinii controversate l-au făcut să fie cel mai căutat om pe Google. Clipurile lui Tate au fost văzute de 13 miliarde de ori numai pe TikTok. A devenit incredibil de faimos, incredibil de rapid.

La apogeul acestei ascensiuni spre celebritate, s-a întâmplat să fim împreună cu Andrew Tate, pe teritoriul lui, în anturajul său secret. De-a lungul acestei perioade și pentru încă doi ani, i-am investigat pe Tate și pe cei din cercul său de apropiați, descoperind în cele din urmă adevărul întunecat din spatele Camerei de Război.

Povestea noastră începe în vremurile bune ale lui Tate, când avea mulți adepți, iar acuzațiile încă nu apăruseră.

LBRIS

We know
books

PARTEA ÎNTÂI

Mașinăria Tate

Cum am luat legătura cu Andrew Tate

În noiembrie 2019, Jamie a primit un e-mail despre „doi milionari care făceau bani din videochat” și care începeau să-și construiască un public devotat în „manosferă”. Ca jurnalist la *Vice*, pe la mijlocul anilor '90, petrecându-și mai tot timpul căutând pe internet secte și conspirații, Jamie a reacționat imediat. E-mailul a fost trimis de colega sa, Lexi Rose – se pare că fratele mai mic al unei prietene de-ale ei fusese „atras în manosferă” de către unul dintre acești milionari: Andrew Tate.

Manosfera e un termen general ce definește diversele comunități online, site-uri și bloguri care tratează diferite subiecte „pentru bărbați”, în primul rând, sexul și relațiile. Aceste grupuri sunt distincte și promovează opinii diferite, dar la baza tuturor pare să se afle o convingere comună, fundamentală, că lumea e manipulată în „moduri nefirești” pentru a le face viața mai ușoară femeilor, în detrimentul bărbaților.

Manosfera include bărbați în celibat involuntar, cunoscuți sub numele de „inceli”, care denunță nedreptatea „pieței sexuale” moderne din cauza căreia au devenit inactivi. Deși variază în ceea ce privește fermitatea convingerilor lor și înclinația spre violență, grupurile incel sunt considerate de mulți cele mai periculoase din manosferă, unele părând să susțină ideea legalizării violului sau chiar a dreptului de proprietate asupra femeilor „sclave”, pe care să le folosească pentru a-și satisface nevoile sexuale*.

Men Going Their Own Way (MGTOW)** reprezintă un grup separat în cadrul manosferei, care, la fel ca unele feministe radicale din al doilea val, susține separarea completă a celor două genuri. MGTOW consideră că societatea a fost atât de coruptă de influența feminismului, încât nu mai poate fi salvată. Ca atare, adeptii încurajează bărbații să-și formeze propriile societăți distincte, separate de echivalentele lor feminine.

Tate nu se încadra în niciunul dintre aceste două grupuri, ci era o combinație a încă două categorii: PUA*** și cei care susțineau pilula roșie. PUA sunt bărbați care pretind că îi pot învăța pe adeptii lor arta seducției – în esență, cum să cunoască și să abordeze mai multe femei și, în cele din urmă, să facă sex cu ele. Înainte de explozia de inceli, experții în agățat au pătruns cu mare succes în cultura mainstream. Tom Cruise chiar a jucat un personaj inspirat de un PUA, Ross Jeffries, în filmul lui Paul Thomas Anderson, *Magnolia*, iar vedete ca Derren Brown au pus în practică, în cadrul unor emisiuni TV britanice de mare audiență, diferite tehnici ale experților în agățat. După cum avea să descopere Jamie curând, Tate se lauda constant pe rețelele de socializare cu femeile frumoase din viața lui, inclusiv cu multe care făceau videochat, despre unele dintre ele spunând că sunt

* În martie 2021, noi date sugerau că între 40 și 50 de persoane din SUA au fost ucise de persoane care susțineau această ideologie (N. a.).

** „Bărbați care-și văd de drumul lor” (N. tr.).

*** PUA, abreviere de la „Pickup artists”, experți în agățat (N. tr.).

iubitele lui. Tate susținea că flerul pe care îl avea la femei explica și succesul afacerii sale cu videochat și începuse să creeze cursuri prin care îi învăța pe alți bărbați cum să cucerească femei folosind propriile sale „metode”.

Susținătorii pilulei roșii din manosferă sunt un subgrup al MRA, sau Men's Rights Activists*, care împrumută o mare parte a limbajului lor din filmul *Matrix*. În acest SF de succes din 1999, protagonistul Neo are două opțiuni: pilula roșie sau pilula albastră. Dacă alege pastila albastră, se va întoarce la simularea care este viața lui, trăind în ignoranță, deși una relativ fericită. Dacă alege pastila roșie, va vedea viața așa cum e ea cu adevărat. Așa cum îi spune Morpheus, un lider ficțional al mișcării de rezistență împotriva „mașinilor”: „Îți voi arăta cât de adâncă este vizuina iepurelui”. Susținătorii pilulei roșii le-o oferă adeptilor arătându-le „adevărul” lumii. Acest adevăr, sau pilula roșie, e folosit ca o explicație pentru toate necazurile pe care le întâmpină bărbații, concentrându-se de obicei pe concepte precum căsătoria și divorțul, fidelitatea sau „decăderea” generală a liberalismului. Tate era, în esență, un furnizor al pilulei roșii, pretinzând că poate să identifice problemele bărbaților și să le rezolve cu ajutorul mărcii sale unice de misoginism. Cei cărora li s-a „administrat” pilula roșie de către un anumit influencer au tendința să-i denigreze pe cei din afara grupului, numindu-i „oi”, „normali”** sau, unul dintre termenii preferați ai lui Tate, locuitori ai „Lumii Clovnilor”.

E-mailul trimis de Lexi lui Jamie conținea un link către contul de Instagram al fratelui prietenei sale, despre care Lexi susținea că plătise mii de dolari pentru a adera la ceva numit Camera de Război. Când a intrat pe site, Jamie a văzut că această Cameră de Război era cel mai recent produs al lui Tate –

* Activiștii pentru Drepturile Bărbatului (N. tr.).

** *Normies*, în limba engleză, în original. Termen uneori denigrator folosit pentru persoanele de condiție medie (N. tr.).

o rețea privată de bărbați care aveau să fie instruiți de Tate pentru a atinge culmea masculinității și a bogăției, folosind presusele tehnici testate și verificate de el însuși. Site-ul susținea că aderarea la Camera de Război îți va oferi acces direct la Tate, precum și posibilitatea de a „intra în contact cu milionari”, participând la evenimente private ale Camerei de Război din întreaga lume. Studiind puțin contul de Instagram trimis de Lexi, era clar că bărbații care i se alăturau lui Tate în Camera de Război îl admirau. Într-o fotografie, tânărul se apleca asupra unei table de șah, stând față în față cu un prieten. Modul în care era încadrată fotografia și pozițiile lor rigide erau identice cu o postare de pe Instagramul lui Tate, în care stătea față în față cu fratele său Tristan. Tânărul scrisese la descriere: „Când îi vine rândul, regele înaintează o singură poziție, pe când regina poate să traverseze toată tabla dintr-o mișcare” – un citat din Tate însuși, care se referă la modul în care viața e mult mai ușoară pentru o femeie. Așa cum explica Tate într-unul dintre clipurile sale de pe YouTube, pentru a ajunge pe un super iaht în Miami, un bărbat ar trebui să muncească toată viața și să câștige milioane de dolari, pe când o femeie „trebuie doar să-i trimită un mesaj unui tip care deține un iaht”.

Iar afirmațiile acestea ale lui Tate despre femei nu erau cele mai dure. Dacă te uitai la canalul său de YouTube, „Tate Speech”, nu era greu să vezi misoginismul și sexismul extreme, exprimate pe un ton agresiv și, pentru unii, comic, pentru care Tate avea să devină faimos. În clipuri, Tate propunea „soluțiile” sale la problema liberalismului modern, susținând că femeile ar trebui să-și asume o anumită responsabilitate pentru agresiunile sexuale cu care se confruntă și că lumea ar fi un loc mai bun dacă femeile ar avea tatuat pe cap „numărul victimelor” (un termen peiorativ pentru numărul lor de parteneri sexuali). Opiniile lui Tate erau atât de extremiste și exprimate atât de bombastic, încât oamenii dezbăteau în comentarii dacă e autentic sau dacă e un comediant ca Sacha Baron Cohen, întruchipând un personaj fictiv.

La sfârșitul anului 2019, Tate nu era nici pe departe o vedetă. Nu era nici măcar cel mai mare influencer din manosferă. De fapt, era relativ obscur, cu mai puțin de 50 000 de urmăritori pe Instagram. Dar ceva la el părea complet diferit. Tate a fost poate primul influencer din manosferă sau din zona „masculinității” care chiar avea unele dintre „atributele superficiale ale masculinității”, pe care adepții aveau să le cultive sub îndrumarea sa. Era înalt și puternic, fost campion mondial la kickboxing, considerat de unii chiar atrăgător în mod convențional. Dacă alegeai să-l crezi, vedeai totodată că era incredibil de bogat și avea numeroase iubite. Influencerii din manosferă de dinaintea lui erau bărbați mai în vârstă, adesea fără condiție fizică, cu vieți aparent banale, de neinvidiat. Stăteau în fața camerei și țineau prelegeri, dar, în afară de asta, nu păreau să facă mare lucru. Tate, pe de altă parte, afișa o viață atractivă pentru mulți bărbați. Și promitea că își poate învăța adepții să trăiască pe același picior ca el, principalul său instrument de marketing fiind cultivarea invidiei.

Mai mult decât atât, majoritatea celor care-i urmăreau pe influencerii din manosferă de dinaintea lui Tate aleseseră să rămână anonimi, ascunzându-se în spatele unor nume false de utilizatori și al unor avatare, ceea ce sugera fie un grad de rușine, fie o conștientizare a faptului că opiniile pe care le împărtășeau nu erau acceptate în societate. În schimb, adepții lui Tate erau mândri să se asocieze cu el. Îi distribuiau clipurile pe conturile lor de social media, mulți folosindu-și numele și fețele reale. Părea că fanii lui Tate nu se simțeau rușinați și nici nu vedeau vreun risc în a-l susține public.

În cele din urmă, Camera de Război a lui Tate a fost cea care a schimbat jocul. Atât de mare era devotamentul pe care reușea să-l trezească în adepții săi, încât aceștia erau dispuși să plătească mii de lire ca să se alăture rețelei sale și să-l asculte în cadrul unor evenimente private susținute în diverse locuri din lume, în spatele ușilor închise, departe de ochii indiscreți ai publicului.

Una peste alta, părea un subiect demn de urmărit, pentru care merita să trimiți un reporter să investigheze cazul.

În acea lună, noiembrie 2019, site-ul lui Tate, Cobratate.com (Tate a pretins între timp că acest site nu i-a aparținut niciodată), anunța „Testul”: cel mai mare eveniment din programul Camerei de Război. Rezervat exclusiv membrilor, acest eveniment conceput de Tate însuși, care urma să aibă loc în România, avea să le pună masculinitatea la încercare tuturor celor care participau. În afară de asta, se ofereau puține informații, dar părea o șansă pentru reporterul nostru de a pătrunde în anturajul lui Tate și, în același timp, de a afla ce vorbesc acești bărbați în spatele ușilor închise. Dar, fără acordul lui Tate, nu s-ar fi putut face un documentar, așa că trebuia să aflăm dacă era interesat.

Jamie – 26 noiembrie 2019

Încep să scriu un e-mail ca și cum i l-aș adresa unui membru din echipa lui Tate, nu lui Tate însuși, acordându-i grandoarea pe care se pare că și-o dorește, în ciuda presupunerii mele că el însuși gestionează corespondența. Decid să fiu scurt și să spun că am descoperit recent Camera de Război și sunt interesat să o prezint într-un documentar pentru Vice. Apăs send și dau clic pe unul dintre celelalte fișiere ale mele, la întâmplare. E un clip cu Tate explicând de ce bărbații n-ar trebui să fie niciodată prieteni cu surorile lor, spunând despre propria soră, Janine, că e o „sustinătoare tâmpită a lui Bernie”. „Când văd că un frate și o soră sunt foarte apropiați, mi se pare pur și simplu ciudat.” Apuc să mă uit la mai puțin de un minut din video, când dintr-odată apare o notificare în colțul din dreapta-sus al ecranului: un e-mail de pe adresa personală a lui Tate.*

* Bernie Sanders este un politician american de stânga, membru al Partidului Democrat (N. tr.).

Sunt Andrew Tate.

Te rog trimite-mi un mesaj pe Instagram @cobratate pentru a confirma că lucrezi pentru vice.

Vreau să vorbim la telefon.

Iau repede telefonul, intru pe profilul lui și scriu un mesaj: „Salut, Andrew, sunt Jamie de la Vice”. Tate răspunde imediat: „Sună-mă”, urmat de numărul său de telefon. Mă uit în jur, la colegii mei, care fie stau de vorbă, fie se holbează la laptopurile lor. N-am chef să-mi asculte prima conversație cu Andrew Tate. Sălile de ședință din redacția Vice sunt mereu ocupate, așa că mă îndrept spre un șir de birouri minuscule. Încep să mă pregătesc mental pentru apel. În mod normal, mi-aș revedea prezentarea și m-aș gândi la întrebările care ar putea apărea, dar îmi dau seama că acest apel s-ar putea să fie foarte diferit. Când fac documentare despre figuri controversate și imprevizibile, mă comport ca și cum fiecare conversație este înregistrată, știind că probabil chiar așa e. Dar, după ce am văzut clipurile lui Tate, m-am gândit că există un risc destul de mare ca totul să fie doar o încercare de a mă ademeni, ca apoi să-mi răstălmăcească vorbele în online, dată fiind înclinația sa pentru trolling. Oare avea să încerce să mă facă să spun ceva ce putea fi folosit împotriva mea, doar pentru a posta pe paginile sale de social media ceva de genul: „Tate distruge un jurnalist liberal de la Vice”? Respir adânc, îmi amintesc că, dacă sunt conștient că există această posibilitate, atunci nu o să spun ceva ce i-ar putea folosi. Tastesz numărul lui Tate.

Telefonul sună o singură dată înainte să-l aud pe Tate – acel accent unic, ușor de identificat, un amestec